

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

ตามที่ สภากององค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน ให้มีมติเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔ ในการประชุมสภา สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ และนายอำเภอพนาได้พิจารณาเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔ รายละเอียดปรากฏตามแนบท้ายประกาศฉบับนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายเกียรติเกรียงไกร ดอกอินทร์)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน
อำเภอพนนา จังหวัดอำนาจเจริญ

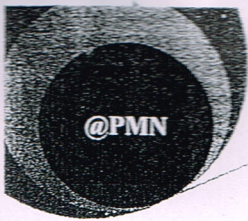
หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสุกร เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ และป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน จึงได้จัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

เหตุผล

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกรพ.ศ. ๒๕๖๔ ขึ้นใช้บังคับ อาศัยอำนาจตามความในและอาศัยอำนาจตามความมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจางานเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการเลี้ยงสัตว์สุกรเป็นจำนวนมากในอนาคต หากไม่มีข้อบัญญัติจะทำให้ไม่สามารถควบคุมการเลี้ยงสัตว์สุกรไว้ อาจเกิดปัญหาได้ในอนาคต หรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนเพื่อเป็นการดูแลสุขภาพของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจางานให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ ควบคุมโรคระบาด มลภาวะและสภาพแวดล้อมเป็นพิษและกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ จึงได้ตราข้อบัญญัติตำบลเรื่องนี้ขึ้น

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลงานลาน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

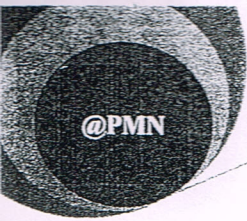
หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสุกร เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ และป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลงานลาน จึงได้จัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลงานลาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

เหตุผล

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลงานลาน ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกรพ.ศ. ๒๕๖๔ ขึ้นใช้บังคับ อาศัยอำนาจตามความในและอาศัยอำนาจตามความมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลงานลานเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการเลี้ยงสัตว์สุกรเป็นจำนวนมากในอนาคต หากไม่มีข้อบัญญัติจะทำให้ไม่สามารถควบคุมการเลี้ยงสัตว์สุกรไว้ อาจเกิดปัญหาได้ในอนาคต หรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนเพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลงานลานให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหากที่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ ควบคุมโรคระบาด มลภาวะและสภาพแวดล้อมเป็นพิษและกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ จึงได้ตราข้อบัญญัติตำบลเรื่องขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจางานว่าด้วยการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกรอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลจางานโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจางานและนายอำเภอพนา จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน นับตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน แล้ว

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“องค์การบริหารส่วนตำบล” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจางาน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลจางาน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงาน/พนักงานส่วนตำบลซึ่งได้รับแต่งตั้ง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานส่วนตำบล” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เกี่ยวกับกิจการเลี้ยงสุกร ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรนั้น

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การมีสุกรไว้ครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนการให้อาหารอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้เลี้ยงสัตว์สุกร รวมถึงผู้ซึ่งครอบครองสัตว์สุกรนั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า โรงเรือน โรงเล้า คอกสัตว์สุกร กรงสัตว์สุกร ที่ขังสัตว์สุกร หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์สุกรที่เลี้ยง

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า คนงาน/ลูกจ้าง ที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือการให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“เหตุรำคาญ” หมายความว่า ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

- (๑) แหล่งน้ำทางระบายน้ำที่ใสมูลหรือเถ้าหรือสถานที่อื่นที่อยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรกมีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของ มีการเทสิ่งใด ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือละอองสารเป็นพิษ
- (๒) อาคารอันเป็นที่อยู่อาศัยของคนหรือสัตว์หรือสถานที่ประกอบการใด ไม่มีการระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองอย่างเพียงพอ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๓) การกระทำใด ๆ ให้เกิดกลิ่น เสียง สิ่งมีพิษ หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้น
- (๔) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๕ อาศัยอำนาจตามข้อบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้กิจการเลี้ยงสุกร เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจางลาน โดยเคร่งครัด และต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเท่านั้น ตามข้อบัญญัติฉบับนี้กำหนด

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ สถานที่ตั้งควรอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนาสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษาโรงพยาบาลหรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทาง ดังต่อไปนี้

- (๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์สุกร ไม่เกิน ๑๐ ตัว
ไม่ได้กำหนดตามระเบียบฉบับนี้ ทั้งนี้ให้ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือการก่อเหตุรำคาญของประชาชน ในกรณีนี้ต้องจัดการบริเวณเลี้ยงสัตว์สุกรไม่ให้รบกวนบริเวณที่ข้างเคียงให้อยู่ในเกณฑ์ดี
- (๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์สุกร ไม่เกิน ๒๐ ตัว
ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๓) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสัตว์สุกร ไม่เกิน ๕๐ ตัว
ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร
- (๔) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสัตว์สุกร ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว
ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๕) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสัตว์สุกร เกิน ๕๐๐ ตัว

ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

หากผู้ประกอบการมีระบบการบำบัดของเสียไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน เป็นไปตามมาตรฐานสากลที่หน่วยงานสิ่งแวดล้อมรับรองหรือรับรองโดยมีความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นสามารถพิจารณาระยะห่างชุมชนได้ตามความเหมาะสมตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕)

ข้อ ๘ สถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ตั้งแต่ ๕๐๐ เมตรขึ้นไป

ข้อ ๙ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างจากเขตที่ดินต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้านเว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบการประเภทเดียวกันตามข้อกำหนดนี้

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบของโรงเรือน ต้องประกอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามข้อบัญญัติฉบับนี้ ตามรายละเอียดดังนี้

- (๑) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง และยกพื้นสูงจากพื้นดินเดิมอย่างน้อย ๕๐ เซนติเมตร
- (๒) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศแยกจากกันในแต่ละโรง มีความมั่นคง แข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสุกร ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใดอยู่ในโรงเรือน และมีระบบปิดโรงเรือน ด้วยตาข่ายหรือแผ่นพลาสติกหรือผ้าใย หากไม่มีระบบปิดโรงเรือนนี้ ต้องให้เจ้าหน้าที่พิจารณาว่ามีความเหมาะสม สามารถให้เป็นที่ตั้งเลี้ยงสัตว์ได้หรือไม่
- (๓) พื้นผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสม ให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้สะดวกและมีระบบสูบน้ำภายในโรงเรือนสุกรแต่ละคอกตามความเหมาะสม
- (๔) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสุกรกว้างขวางเพียงพอ คอกสุกรต้องมีการกั้นเป็นสัดส่วนความสูงไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร มีความหนาแน่นเหมาะสมกับจำนวนสุกร ไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัดจนเกินไป เพื่อป้องกันโรคและสุขอนามัย โดยให้มีพื้นที่ประมาณ ๑ - ๑.๒ ตารางเมตรต่อตัว
- (๕) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสมและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องเข้าภายในอาคารได้อย่างทั่วถึง และมีการระบายอากาศดี ความสูงของอาคารจากพื้น ๒.๕๐ เมตร ขึ้นไป ผนังคอกทำด้วยวัสดุคงทนแข็งแรง เช่น ไม้เนื้อแข็ง คอนกรีต เหล็ก ฯลฯ
- (๖) ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสมและเป็นระเบียบเรียบร้อย เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตซ์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ต้องมีห้องเก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์ในการทำงานในที่มิดชิดเป็นระเบียบ เรียบร้อย และรักษาความสะอาดอยู่เสมอ ไม่เป็นที่เพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรคต่าง ๆ
- (๗) ถนนภายในสถานประกอบการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบการ

- (๘) สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหาร ควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล โดยมีประตูปิด - เปิด และมีการปิดกันให้มิดชิดไม่ให้สัตว์อื่นรบกวน
- (๙) อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ให้เป็นไปตามกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด
- (๑๐) ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบของโรงเรือน ต้องจัดการของเสีย สารพิษและมลพิษของสถานประกอบการเลี้ยงสุกรประกอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามข้อบัญญัติฉบับนี้ ตามรายละเอียดดังนี้

- (๑) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้การบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตันและมีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรต้องจัดการน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการ
- (๓) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรต้องเก็บ กวาด มูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลเป็นประจำทุกวันและห้ามทิ้งมูลสุกรหรือมูลฝอยในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ
- (๔) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรต้องทำความสะอาด กวาดล้างผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร และบริเวณโดยรอบโรงเรือนให้สะอาดทุกวัน ให้มีลักษณะที่ตืออยู่เสมอ รวมทั้งต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ
- (๕) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรต้องจัดให้มีที่เก็บกักมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลโดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น เป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญและต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือนร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง
- (๖) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินสาธารณะหรือทางน้ำสาธารณะหรือในที่อื่นใด นอกจากที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะที่ได้จัดไว้ให้
- (๗) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษและเหตุรำคาญ และมีพื้นที่ที่ทิ้งน้ำเสียภายในที่เลี้ยงสุกรให้เหมาะสม โดยการขุดให้เป็นหลุมพักเพื่อบำบัดต่อไป

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้มาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวทิ้งใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่หรือวิธีอื่น

ข้อ ๑๓ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำที่ใช้ในแต่ละวัน

ข้อ ๑๔ กรณีที่สามารถประกอบการกิจการผลิตน้ำใช้เอง ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาดตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๑๕ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ควรควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการมิให้มีกลิ่นน้ำเสีย เขม่าควันเสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบต่อคนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็น

ผู้ตรวจรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบของโรงเรือน ต้องจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์พาหะนำโรคประกอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามข้อบัญญัติฉบับนี้ ตามรายละเอียดดังนี้

- (๑) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องมีการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง
- (๒) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องมีการกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึงโดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการรดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์จนทั่วและกลบหลุมดิน
- (๓) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร กำจัดซากสัตว์โดยการเผา ต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ในการใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ
- (๔) การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรคให้ดีเพียงพอ สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงานอาคารพักอาศัย

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบของโรงเรือน ต้องจัดการปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญประกอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามข้อบัญญัติฉบับนี้ ตามรายละเอียดดังนี้

- (๑) ถ้าผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร มีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญในพื้นที่บริเวณใกล้เคียง
- (๒) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง
- (๓) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องจำกัดจำนวนสัตว์ไม่มากเกินไปจนเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๘ ผู้ที่ประสงค์จะเลี้ยงสุกรประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขออนุญาตเลี้ยงสุกรตามแบบและเงื่อนไขที่องค์การบริหารส่วนตำบลจางานานกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน แผนผังแสดงบริเวณ พื้นที่เลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหารผสมอาหารสัตว์ พื้นที่ทำลายซากสัตว์ พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล อาคารสำนักงาน และบ้านพักอาศัย
- (๔) หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านที่รับรองความถูกต้องของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจกรณีผู้ขอใบอนุญาตไม่สามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง
- (๕) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ✓
- (๖) ใบอนุญาตฉบับจริงกรณีต่ออายุใบอนุญาต ✓
- (๗) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารตามกฎหมายควบคุมอาคารกำหนด ✓
- (๘) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีเป็นนิติบุคคล
- (๙) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๙ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องให้ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ ให้นำหนัก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ โรควัณโรค โรคใช้รากสาदनอย โรคบิด โรคอีสุกอีใส โรคหัด โรคคางทูม โรคเรื้อน โรคไวรัสตับอักเสบบเอ โรคพยาธิและโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย โดยผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

ข้อ ๒๐ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ขอรับใบอนุญาตต้องให้ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องรักษาสถานที่ตามที่ได้กำหนดไว้ ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอและทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน
- (๒) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ
- (๓) ต้องประกอบการค้าภายในเขตสถานที่ และตามกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต
- (๔) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอถ้าเศษวัตถุหรือวัตถุแห่งการค้ำนั้นจัดใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลงวัน และสัตว์อื่น ๆ
- (๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน ยุง และสัตว์นำโรคอื่น ๆ
- (๖) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ก่อน
- (๗) ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อให้ได้สุลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๘) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องจัดสวมชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจการที่ปฏิบัติ
- (๙) ในกรณีที่มีผู้ปฏิบัติงานมีบาดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีมือต้องสวมใส่ถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงานให้เรียบร้อย

ข้อ ๒๑ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสม และเพียงพอในการดำเนินงานเลี้ยงสุกร

ข้อ ๒๒ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องรวบรวมขยะมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและปฏิบัติ ตามข้อกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน ฉบับนี้

ข้อ ๒๓ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวันต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๒๔ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๕ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ข้อ ๒๖ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๗ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๒๘ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องจัดระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกรในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล(เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๒๙ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องจัดให้มีระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๓๐ วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับและเป็นไปตามความเหมาะสม

ข้อ ๓๑ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสถานที่เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการกิจการนั้นได้ในเวลาอันควรเมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๓๒ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ที่ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๓๓ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลจางลานเท่านั้นการขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ตามข้อบัญญัติฉบับนี้

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้นถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไปในกรณีที่มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๖ บรรดาค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมต่อใบอนุญาต ให้เป็นไปตามบัญชีแนบท้ายตามข้อบัญญัติฉบับนี้ และกำหนดให้ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมต่อใบอนุญาต ที่ได้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน

ข้อ ๓๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย
- (๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับ

ใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๒ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลจางลาน

ข้อ ๔๓ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนด หากองค์การบริหารส่วนตำบลจางลาน พิจารณาความผิดตามระเบียบฉบับนี้ให้มีอำนาจปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ตามอำนาจตามกฎหมายที่ให้ไว้

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในพื้นที่เกิดโรคระบาด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์เป็นโรคระบาดนั้น อาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจัดสัตว์ หากเกิดอุบัติเหตุอันใดต่อสัตว์ที่เกิดโรคระบาดในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจางลาน ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น

กรณีตามวรรคก่อน หากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทำให้เกิดความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สาม อันเนื่องมาจากการกระทำจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจางลานจะพิจารณาชดเชยให้บุคคลดังกล่าวตามความเหมาะสม ยกเว้นกรณีเจ้าหน้าที่ได้กำหนดเขตหวงห้ามไว้แล้ว บุคคลดังกล่าวได้กระทำการละเมิดเอง

ข้อ ๔๕ เมื่อเจ้าหน้าที่ได้จับสัตว์ที่คาดว่าจะเป็นโรคระบาดมาพักไว้เพื่อสังเกตโรค-ตามความในข้อ ๔๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่จับสัตว์มาพักไว้ โดยประกาศไว้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลจางลาน หรือที่เปิดเผย

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคก่อนแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อขอรับสัตว์ดังกล่าวคืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลจางลานดำเนินการได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๔๖ สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์แสดงหลักฐานรับคืนไป ภายในกำหนดตามข้อ ๔๕ เจ้าของสัตว์จะต้องเสียค่าเลี้ยงดูตามจำนวนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลจางลานได้จ่ายจริงดังกล่าว

ข้อ ๔๗ หากผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐ หรือข้อบัญญัติตำบลนี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน นอกจากจะต้องระวางโทษปรับตามข้อบัญญัติตำบลนี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นและแน่ใจว่าปราศจากอันตรายของโรคระบาดแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๔๘ กรณีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ให้แก้ไขโดยเร็ว และเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการสั่งได้ตามความเหมาะสม และผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

ข้อ ๔๙ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัติตำบลนี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

- ๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- ๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลนี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น
- ๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติตำบลหรือตามพระราชบัญญัติผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัติตำบลนี้
- ๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น
- ๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลจางลานในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๕๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลจางลาน ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

อาศัยอำนาจตามความ “บัญญัติตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕” บัญญัติไว้ดังนี้

“มาตรา ๔๔ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือตามพระราชบัญญัตินี้ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น
- (๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น บุคคลดังกล่าวจะต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องในขณะปฏิบัติหน้าที่ด้วย และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที และต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินกิจการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้ดำเนินกิจการหรือผู้ดำเนินกิจการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ดำเนินกิจการ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือข้อกำหนดของท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยไม่ต้องชักเข้าในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหตุวรรคหนึ่งจะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการ

แก้ไขโดยเร่งด่วนให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขและผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและเพื่อประโยชน์ในการจับกุมหรือปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธี

พิจารณาความอาญา”

หมวดที่ ๔ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อควรปฏิบัติตาม ข้อบัญญัติตำบลนี้ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลลาน มีอำนาจระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หมวด ๑๕ บทกำหนดโทษ ประกอบการพิจารณาตามข้อบัญญัติตำบลฉบับนี้

มาตรา ๖๘ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีกรมอนามัยตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุหรือ ข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดตามมาตรา ๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๗ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร โดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐(๕) มาตรา ๓๒(๒) มาตรา ๓๕(๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๔๐(๒) หรือ(๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้นอกจากที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งหรือในมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา ๗๖ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๒(๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๗๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ หรือฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๒(๒) หรือ ข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๗๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๖๕วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

มาตรา ๘๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๘๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๗หรือมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๘๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีกไม่เกินวันละ ห้าพัน บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา ๘๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดและผู้แทนกรมตำรวจ

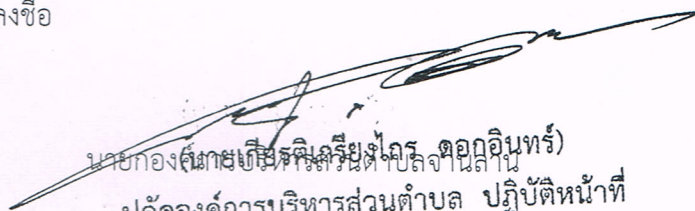
(๒) ในเขตจังหวัดอื่นประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดบรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบสำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วยเมื่อได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

ข้อ ๕๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการตามข้อบัญญัติฉบับนี้ ก่อนวันใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ให้ถือว่าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุตามใบอนุญาต

ข้อ ๕๔ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลจางลาน มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลจางลาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔ ฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พ.ย. 2564

ลงชื่อ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจางลาน (นายเกียรติชัย ศรีรุ่งโรจน์ ตอกอินทร์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจางลาน

เห็นชอบ

(นายอาจอง ผิวงาม)
ปลัดอำเภอ รักษาการแทน
นายอำเภอพนา

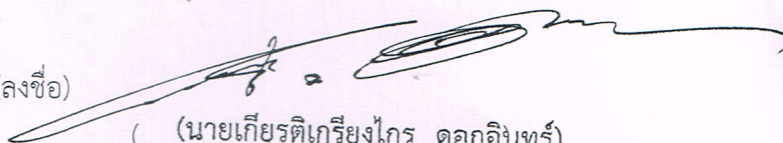
บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
 ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน
 เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

ที่	รายการ	ค่าธรรมเนียมไม่เกิน/บาท	หมายเหตุ
๑	เลี้ยงสุกรไม่เกิน ๒๐ ตัว	ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม	
๒	เลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๒๑ แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	ฉบับละ ๒๐๐ บาท	
๓	เลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๑ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	ฉบับละ ๓๐๐ บาท	
๔	เลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๑๐๑ แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	ฉบับละ ๕๐๐ บาท	
๕	เลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐๑ แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท	
๖	เลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป	ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท	
๗	ค่าธรรมเนียมต่อใบอนุญาตต่อปี	ฉบับละ ๒๐๐ บาท	

๕ ๘ พ.ย. ๒๕๖๔

ประกาศ ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....(นายเกียรติเกรียงไกร ดอกอินทร์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจางาน

ส่วนของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

ใบรับคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่ ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.

๒.

๓.

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ภายใน วัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่ เลขที่ /

๑. เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ สัญชาติ

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด

หมายเลขโทรศัพท์

ชื่อสถานประกอบกิจการ..... ประเภท

ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด

หมายเลขโทรศัพท์

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....บาท)

ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ เลขที่ ลงวันที่

๒. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

๓. หากปรากฏในภายหลังจากการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑

๔.๒

๔.๓

๕. ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

๖. ใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นอายุวันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ๑. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒. หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาต
สิ้นอายุ
- รายการเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
- วัน/เดือน/ปี
- ที่ออกใบอนุญาต
- วัน/เดือน/ปี
- ที่สิ้นอายุใบอนุญาต
- ใบเสร็จรับเงิน
- เล่มที่/เลขที่/วัน/เดือน/ปี
- (ลงชื่อ)
- เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า () บุคคลธรรมดา () นิติบุคคล

ชื่อ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....เลขประจำตัวประชาชน

เลขที่.....อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงสุกรแล้ว โดยมีรายละเอียด คือ

๑. ใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่.....ปี.....ออกให้เมื่อวันที่.....

เดือน..... พ.ศ.....

๒. ชื่อสถานประกอบการ.....

ประกอบกิจการประเภท.....ลำดับที่.....

กำลังเครื่องจักร.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน

๓. สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงสุกรต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเนื่องจาก

ใบอนุญาตของข้าพเจ้าดังกล่าวข้างต้น () สูญหายหรือถูกทำลาย () ขำรุคในสาระสำคัญโดยมีหลักฐานเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านเจ้าของกิจการ (ผู้ประกอบการ/ผู้ถือใบอนุญาต)

๒. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้จัดการ

๓. สำเนาทะเบียนบ้านของของบ้านที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการ

๔. กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลให้นำสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล

พร้อมแสดงบัตรประจำตัวของผู้แทนนิติบุคคล

๕. กรณีเจ้าของไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเองได้ ให้ผู้รับมอบอำนาจหนังสือมอบอำนาจ

ที่ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาแสดง

๖. กรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายให้นำหลักฐานการแจ้งความ ณ สถานีตำรวจ

ท้องถิ่นมาแสดง

ขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้รับใบแทนใบอนุญาต

(.....)

เลขที่รับหนังสือ.....ใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่.....ปี.....

กิจการลำดับที่.....ชื่อผู้ยื่นคำขอ.....

ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอ.....รับไว้เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....